

CAO News 9

Horolezecký časopis severočeského regionu č.062

[HTTP://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ](http://cao-news.webpark.cz)

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

[WWW.VRCHOLKY.CZ](http://www.vrcholky.cz)

Ročník 6, číslo 062

-- Since 1999 --

Září 2004

**NARODIL JSEM SE
JAKO DOBRODRUH**



**WALTER
BONATTI**

„Nenarodil jsem se jako alpinista, narodil jsem se jako dobrodruh. Žil jsem v nížinách, ale vysoké hory zaujaly mou představivost. Hory mne fascinovaly, protože představovaly divokou přírodu. Napřed jsem o lezení snil, pozoroval horolezce a potom jsem se snažil kopírovat, co oni dělali...“

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín?
- ✓ Dubské skály 2004
- ✓ Dolomity s mládeží
- ✓ Tekuté písky
- ✓ Křínická pimprlata
- ✓ Nedostupné vrcholky
- ✓ Prachovská 24 hodinovka
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ a mnohé další...



Červen 2004, Piz Bernina, David Nehasil a Milan Šafařík © 2004 Vladislav Nehasil

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.



Jiří Chára
Předseda CAO Děčín



Srpnová schůzka proběhla podle plánu první středu v měsíci v nové schůzovní restauraci v Děčíně Starém městě, nazývané mile **BARABUŽNA**.

Sešlo se nás jen asi dvacet. **Tánu** a **Tomáše Hrabáňovi** tentokrát trhl **Honza Šmíd**, když dorazil „již“ deset minut po desáté! Naopak první na místo schůzky dorazila **Jitka Červená**

– nejvzdálenější člen oddílu (81 km!)...



Program srpnové schůzky:

- **Nová schůzovní místnost.** Jak už bylo řečeno opět jsme naše schůzky přemístili (U Koryta, Budvarka, Za větrem, U Makůvky, U Krčilů..). První dojem byl, že by to mohlo jít – vešli jsme se, jsou kam dávat kola, dobré pivo, slušná obsluha. Takže uvidíme, jak nám to dlouho vydrží – jsou trochu obavy, jestli se vejdem i v zimě, kdy na schůze chodí několikrát víc lidíček..
- **www.vrcholky.cz.** **Vlasta Domes** předvedl na NB nový archiv všech čísel CAO News umístěný na adrese vrcholky.cz. Přehledně zpracováno, všechna starší čísla „obarvena“ a vše v pdf. Pěkný kus práce!
- **Prachovská 24 hodinovka.** Poslední rady před „odletem“.
- **HOCYBOJ.** Pojede se jako vloni, tj. bez kontrol a občerstvovaček začátkem října. Bližší informace **Milan Myšík, Petr Kučera**.
- **Ostatní.** Fotografie, nové cesty, plány atd...



Krásné babí léto plné pohody a sportovních zážitků!!

Horám zdar!

Foto © 2004 **Vlasta Domes**

Dubské skály v roce 2004

Co nového v Dubských skalách..

Radek Mikuláš
Praha

Kde leží Dubské skály, každý neví, občas si je spojuje s Dubím u Teplíc a představuje si sexuální pracovnice opírající se o pískovcové stěny. Kde je Kokořínsko, Mšensko, Vlhošť, Máchovo jezero a okolí, ví naštěstí každý. Tedy to všechno dohromady jsou Dubské skály. Lépe zažitý název, který by to všechno shrnoval, neexistuje.

O Dubských skalách panuje (hlavně mezi těmi, kteří tam byli jen jednou) mínění, že se jedná o nízké, lámavé a zarostlé pískovce, jen je tam díky tomu klid. Část pravdy to samozřejmě je, ale kvalita pískovce v oblasti je docela vrtkavá: řada stěn je zpevněná "polevami" nebo "skalními kůrami", takže jsou pevné ažaž. Právě takovéto skály jsou v posledních letech cílem nových prvovýstupů bez ohledu na to, jestli se jedná o věže, nebo masivy. Vývoj je ostatně podobný, jako v ostatních pískovcových oblastech a mezníky jsou dva: zahuštění jisticích bodů, což umožnilo průstupy směrů, které se dřív zdály sebevražedné, a přijetí masivů jako plnohodnotných lezeckých skal (což zase umožnilo zahuštění cest v oblasti, takže od jedné ke druhé nemusíme kráčet desítky nebo stovky metrů). Stav do poloviny roku 1999 shrnul průvodce **Dubské skály - 1010 masivů a věží**, který vydal LK Mšeno a který už je rozprodáný.



Vojta Král nad 1. kruhem nové cesty (VIIIb) na Židovském vrchu u Doks, jistí Luboš Martínek.

Od té doby, jak už v CAO News psal Pavel Kýsa Bechyně a Martin Čermák, přibyly v Dubských skalách stovky nových cest a o těch bych rád krátce informoval. **Luboš Martínek**, který je u většiny nových cest (nejčastěji spolu s **Jardou Chrtkem**, **Jirkou Hnilicou**, **Tomášem Gutem**) se zaměřil někdy kolem přelomu roků 1999/2000 na oblast **Rače**, členité, vysoko ležící plošiny asi 10 kilometrů od Dubé po proudu Liběchovky. "Skalní kůry" se dobře tvoří na kopcích a tak se ukázalo, že většina masivů (kterých je tam několik kilometrů délky) je docela pevná. Každý víkend vznikaly nové směry, obvykle klasifikace VII - VIII, a do loňského roku se spotřebovalo snad dva tisíce kruhů. Kromě Luboše začal dělat cesty na Rači i **Zdeněk Hubka**, takže to šlo o to rychleji.

Příjemné je, že řada cest na masivy končí slaňákem, takže vás nikdo nenutí testovat pevnost vřesu a kousavost mravenců na oblých temenech skal (pokud sami nechcete), a že výběr směrů probíhal podle volby líbí - nelíbí a ne jenom tudy by to šlo - nešlo.

Sám jsem se občas na Rač přimotal a zúčastnil se jako fotograf a druholezec. Pokud to mám nějak shrnout, tak takhle: až vyjde průvodce po Rači (chystá se letos koncem roku), buď se Rač časem stane oblíbeným lezeckým cílem, nebo už vůbec nevim, co je to hezké lezení.



Nové cesty na Rači - Tomáš Gut při prvním přeletu týden staré cesty Luboše Martínka (VII) poblíž masivu El Capitan.

Zajímavých masivů bylo ovšem ve stejné době zlezeno víc. V jižní části Kokořínska, naproti známé jeskyni **Klemperce**, se zdvihá přímo z louky pěkná pevná skála s výraznou plotnou. Jeli jsme kolem ní s Lubošem v zimě na běžkách a domluvili se na zlezení. Luboš udělal plotnou cestu klasifikace VIIb a později už beze mě asi deset dalších sedem či béček v okolních stěnách. Stěnu není možné od Klemperky přehlédnout, tak si sebou vezměte lano a pár karabin, až tam někdy pojedete.

O **Číři** psal v minulém čísle CAO News Martin Čermák. Tam se dějí zajímavé věci právě teď. Masivy znám, ale nové cesty jsem ještě neviděl.

Na **Židovském vrchu u Doks** tiše tvořil nové a často těžké cesty **Vojta Král**. Přichycen téměř při činu se přiznal, sepsal jejich popisy a stal se tam správcem (bydlí v nedalekých Oknech). Jsou tam převisy i spáry, krásné skalní kůry střídající se s ošidnými "skořápkami" i oblíny, a hlavně krásné dolezy přes obří zobáky. Celkem asi 50 cest. Pár z nich má na svědomí i **Luboš Martínek** a celé řešení situace pak já jako bývalý správce (... spáchal jsem tam před lety pět cest a pak už jsem tam chodil jen občas na houby...).

Stará garda, která už nemá na nový styl lezení na masivech, si našla různá refugia, kde se oddává nostalgii ze zlézání nových věží. **Vlád'a Pštrosák Strnad** jezdí v posledních letech hlavně do **Kočičiny** jižně od Mšena (gravitaci ale překonává nejčastěji jen zvedáním püllitrů podkovánské desítky v hospodě u Grobiána), já jsem si toho času našel útočiště v širokém pásu mezi Novými Tupadly a **Supí horou**. Do těchto zatím obskurních oblastí občas přijíždí **Pavel Henke** a **Pavel Bechyně** vylézt nějakou tu osmu nebo aspoň sedmu.

Pěkné lezení!

Dolomity s mládeží

Výstup na Tre Cime a jiné kousky...

Jiří Chosé Šťastný
HOROKLUB Chomutov

Nejprve dorazil od Chosého E-mail:

„Ahoj Jirko, tak nám počasí v Dolomitech oproti vám celkem přálo. Až na jednu noční bouřku pod Tofanou jsme jinak měli nádherně, a tak jsme s mladýma horolezceři lezli jak o život. Kromě jiného jsme si v rámci odpočinkového dne vylezli i na Punta Fiames cestou Fiames Kante. Je to opravdu krásná cesta, obzvláště štandy jsou nádherně exponované, ale na můj vkus už je dost olezená. Klíčová místa mi náramně připomínají lezení v Srbsku. Ale krajinně je to pěkný, obzvláště pokud se rozhodneš pro sestup feratou, která vede JZ stěnou.

Ještě chceš ale tip na parádní cestu, tak mohu vřele doporučit Dülferovu cestu západní stěnou na Cimu Grande (na Tre Cime di Lavaredo) - pokud jsi to teda ještě nešel. Je to sice lehké (max. 5+) a poměrně krátké (260 m), ale zato nádherně exponované koutové lezení. Fakt jsem z toho byl úplně nadšený. Tak krásný, dlouhý a exponovaný kout jsem ještě nelezl. Vřele doporučuji..“

A chvilku nato i článek:

Letos už po čtvrté vyrazíme s členy horolezeckého kroužku mládeže do Dolomit. Cílem této akce je seznámit začínající horolezce s technikou a nebezpečím při lezení v horách a v praxi si ověřit zkušenosti, získané při teoretickém a praktickém výcviku na cvičných skalách.

Nejvýznamnější výstupy:

Mt. Antelao 3 264 m – normálka I – II
Tofana di Rozes (druhý pilíř) 2 820 m – Hrana pilíře 6-, 800 m
Tofana di Rozes (první pilíř) 2 650 m – Jižní hrana 5, 520 m
Tofana di Rozes 3 225 m - ferrata Giovanni Lipella
Punta Fiames 2 240 m – Fiameskante 5, 580 m
Punta Fiames 2 240 m – Via Comune 4+, 425 m
Falzaregoturme - Sass di Stria 2 477 m 4+, 150 m
Mt. Crystallo 3150 m – ferrata A. Dibona
Cima Grande 2 999 m – Z stěna Dülfer 5+, 260 m
Mt. Paterno, Toblinger Knoten - ferraty

Výstup na Tre Cime

Podle plánu všechny budíme v 6.00 hod. Je pěkná kosa, hádám tak 5°C. V 7.00 hod už jsme všichni v autě a přejezdíme z kempu v Cortině pod Tre Cime. Za Misurinou platíme mýto a stoupáme k chatě Rifugio Auronzo. V posledním úseku už musím zařadit jedničku a jenom doufám, že to auto vydrží. Až když vystupujeme z auta, tak si uvědomujeme, jak je to do

kopce, protože máme problém otevřít proti svahu dveře. Já jdu lézt opět s Klukama, Broňa s Petrem a Jardou a Bohouš bere Markétu, Zbyňka a Ondru na feratu.

Od chaty stoupáme pěšinou v sutí do sedla mezi západní Cimú a Cimú Grande, kde naše vybraná cesta Dülfer začíná. Pod nástupem jsme první a je tu celkem kosa. Přeci jen jsme docela vysoko a do západní stěny jen tak brzy slunce svítit nebude. Máme před sebou 260 lezeckých metrů, 8 délek převážně za 5, max. 5+. V 9.00 hod nastupuji do první délky, která mě přivádí pod vlastní kout, kterým cesta vede. Snažím se každý chyt co nejrychleji opustit, protože skála je děsně studená a mrznou mi prsty. Nad námi jsou čtyři délky koutového a komínového lezení.



Vypadá to nádherně. Nastupuji do první koutové délky a nešetřím slovy chvály. Je to opravdu krásné koutové lezení, jaké jsem už dlouho nikde nepotkal. Další délka je obdobná, stejně nádherná. Vzdušné štandy v koutě jen podtrhují zážitky z této úchvatné cesty.

Vklíněný balvan v další délce se obchází elegantní stěnovou variantou zprava a pohodlný štand pod komínem nás čeká pod poslední těžší délkou. Ta nabízí pro změnu parádně vzdušné komínové lezení, zpestřené průlezem za dalším vklíněným balvanem. Dolézám na velkou polici a konečně se ohřívám na slunci. Dobírám kluky a čekáme až za námi doleze Broněk.

Před námi jsou poslední dvě lehčí délky a tak opět pouštím dopředu Pavla. Po poledni jsme všichni na okružní polici pod vrcholem. Svačíme a opět se kocháme nádhernými rozhledy. Společně pak vyrážíme k začátku sestupové cesty. Tady necháváme batohy a na lehko jdeme nahoru.

Je 15.00 hod a my stojíme na vrcholu 2999 m vysoké Cimú Grande. Pro některé je to splnění velkého snu, někteří si doposud neuvědomují, kam se vlastně dostali. Fotíme se u vrcholového kříže a pak raději začínáme sestupovat, protože je dost hodin a sestup je dlouhý a náročný.

Na polici si bereme batohy a děláme první slanění. Protože je nás hodně, scházím napřed a hledám cestu, ostatní postupně slaňuji.



Sestup nebere konce, opět slanění a další sestup. V 18.00 hod stahujeme poslední lana a sněhovým jazykem sestupujeme na cestu pod jižními stěnami. Balíme věci do batohů a vyrážíme po cestě pod jižní stěnou Cimú Piccoly do sedla. Odtud pak po pěšině směrem na sever, ze které obdivujeme krásu Tre Cime z té správné strany.

K autu dorážíme až kolem sedmé hodiny, plní nádherných zážitků a úchvatných pohledů. Rychle naházet věci do kufru a zpátky do kempu, kde už na nás čekají ostatní. Tu pizzu už s nimi dnes nestihneme, ale stejně - stálo to za to...

Tekuté písky

První přelez zajímavé cesty na Tvarožník

Lukáš Chalupecký

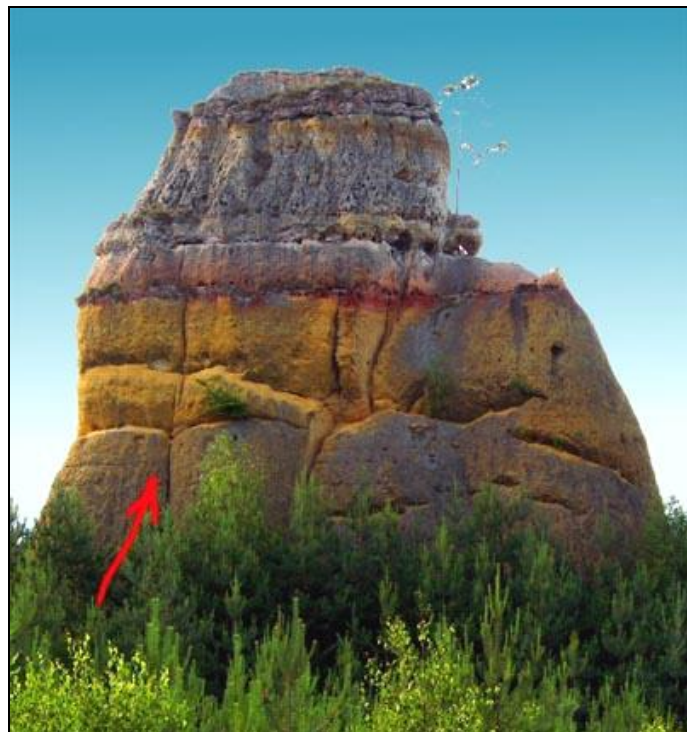
LOKO Teplice

Ja k se blíží termín mého odletu do Nepálu, začínám nějak nestíhat. A tak se stalo, že jsem v pátek zapomněl vzít sebou do Sedmihorek foťák. Jel jsem tam Žerdovi na svatbu (Ivo Žerava z HOKET Praha). Měl oslavu na chatě HO Český Ráj a průběh byl standardní - do rána... Na svatbě mi moc nechyběl (aparát), ale v noci na neděli popršelo a lézt se tedy nešlo. Zvolili jsme směr home s tím, že se uvidí.

Pavla Aksamita záhy napadlo, že jsme v sestavě vhodné k dobytí vrcholu Tvarožníku. Stojí kousíček od Mimoně na dohled od letištní ranveje pod Ralskem. Je to docela dominanta, jen by to tam potřebovalo nájezd komanda s motorovkama (ty jsme neměli). A najednou mi foťáček chyběl..

Pavel vybral trasu s dvěma kruhama. Myslel, že je to nějaká klasika. První kruh jsme dobývali asi hodinu, druhý už méně a na vršek jsem se zadržným dechem už doslova vyletel - to proto, abych něco neurval - úplně jsem levitoval.

No a nahoře jsem zjistil, že tím pádem má cesta Tekutej písek VIIb (Kýsa x Buky, 12.5.2003) první přelez!



Tvarožník – šipka označuje místo, kudy vedl výstup..

Cesta dělá svému jménu čest, protažené hodiny a hodinky sotva udrží smyčky v nich jsou, když se tvrději podíváš, tak odečou. Pavlova Verča dolezla na vršek a chtěla okamžitě dolu: „Tady nebudu ani minutu!!“

Původně jsem si myslel, že Tvarožník je vrchol navštěvovaný jen řídce, že by dokonce Hore zdar?! OMYL!! Letos tam bylo víc zápisů, nežli na leckteré věži v Tisé. Vede tam totiž i AW za IV (to nám ovšem Pavel zamlčel...).

Tvarožník u Mimoně - Tekutej písek VIIb

22.srpna 2004 (1. přelez)

T.Holomíček x L.Chalupecký & P. + V. Aksamitovi

Invaze na Kyklopa

O jednom příjemně stráveném víkendu..

Jiří Chosé Šťastný
HOROKLUB Chomutov

Protože můj parťák na lezení v Sasku – Štěpán je ještě ve Finale, domlouvám se na víkend se Svinčou do Ostrova. Jedeme už v pátek a spát chceme kvůli většímu klidu v Rájci, takže ještě stíháme večerní lezení na Blížence. Konečně je příjemná teplota a díky zapadajícímu slunci má lezení nádhernou atmosféru. Svinča to komentuje slovy, že takhle nějak si představuje tu českou hymnu. Pak děláme ohýnek a vypravíme si zážitky z Francie a Dolomit.

V sobotu lezeme celý den v Ostrově okolo Továren, kde máme ještě spoustu nevylezených cest. Málem jsem hodil tlamu v Opičím ráji na Stínovci, ale nakonec jsem to ustál. Večer se vracíme zpět do Rájce. Opět děláme oheň, popijíme pívko a probíráme všechno možné i nemožné.

Ráno potkáváme Karla Bělinu a ten se chlubí narovnaním cesty Invaze na Kyklopa. Pokaždé, když jsem šel kolem



Kyklopa, tak jsem se na tuhle cestu koukal, ale nikdy jsem se do ní neodvážil. S těmi dvěma novými kruhy vypadá ještě lákavěji. Jardovi se také líbí a tak ji jdeme zkusit. Jelikož převisy jsou Jardova silná stránka, nechávám ho jít prvního. Po pár pokusech dává první dynamo a cvaká kruh. Pak to zkouší všemi možnými způsoby, ale převis ho ne a ne pustit. Tak ho pouštím dolů a jdu to zkusit já.

Ke kruhu to dávám na první pokus, ale dál také nic. Obecenstvo se pomalu rozchází a trousí něco o pyltářích, když se rozhodují pro poslední zoufalý pokus a zkouším skočit z velké díry rovnou do madla nahoře a ono to kupodivu vychází. Ještě přebrat ty sokolíky a už cvakám další kruh a valím dál.



Ta stěnka ke třetímu kruhu vypadá zespoda téměř nelezitelně, ale nakonec jsou v ní krásné chyty. Cvakám třetí kruh, lehce vyklepávám ruce a pokračuji přes převis po velkých krachlích k hodinám u hrany a dál po oblých chytách ke čtvrtému kruhu. Tady už je vyhráno, dál už to vypadá jednoduše a tak dobírám Jardu.

Dává to bez zaváhání a bez pádu až ke mně a rovnou pokračuje nahoru. Lehkým terénem dolézá pod vrcholovou hlavu, kterou obchází zprava a za chvíli stojíme oba na vrcholu. Paráda, další splněný sen. Ale že jsme se po ránu pěkně rozlezli! Slaňujeme a jdeme se nasnídat, sbalit věci a pak opět do Ostrova, kde nám ještě zbylo ze včerejška pár cest u Továren. Docela pěkný víkend.

České pískovce mají rozhodně své klady i když ty lidi, co jsme tam potkávali, mě opět utvrdili v tom, že příští víkend pojedou zase do Saska...

Křinická pimprlata

aneb Takový normální pracovní den..

Petr Pítrs Kočka
CAO Děčín

Jak snad někteří z vás ví, správa NP za vydatné pomoci lezecké veřejnosti (tím myslím hlavně bráchy Nehasilovce) provádí monitoring výstupů na území NP. Jde to pomalu, ono „obložit“ cca 400 věží a masivů a v případě nalezení knížky vše sečíst po měsících, členěno na našince, Sasíky a ostatní, a to nejlépe od roku 1975...

Omlouvám se za ten nezáživný úvod, ale copak můžu začít: „To jsem si byl takhle jedno úterý o pracovní době zalízt a...“. Ale když teď napíšu: „Onehdy v úterý jsme byli s Kýsou a Bukym monitorovat lezecké výstupy v oblasti Zadních Jetřichovic“, všichni chápou, že šlo jen o nezbytné plnění pracovních povinností J.

Ráno jsme vyrazili jen s Kýsou, Buky měl po noční a že přijede po poledni na kole za námi. Hlavním cílem byla Křinická pimprlata, která jsme začali obouchávat v roce 1997 a dodnes zde zůstaly dvě neudělané spáry a natlučená, leč nepřelezená tříkruhová cesta na Alenčino zrcadlo. Kovárnu jsme nechali v autě, přece nebude Kýsa dávat do spáry kruh!

Vyběhli jsme na Barbuchu, kde je společná knížka pro všech šest věží a zatímco já jsem se oddával sčítání, Kýsa se začal chystat do první spáry. Důkladně, byl tak nabalený, že z oděvu trčela jen hlava a z ustřížených rukavic konečky prstů. Zajistit nebylo za co, tak šel bez lana a sedáku.

Po chvíli cvičení a nadávání si přece jen sedák vzal a provázal jakési prstové hodinky asi v pěti metrech. Nicméně další dva klíčové metry stále odolávaly, neboť spára již nebrala ani žáby, ani pěst. Snad aby ho nenapadlo, že bych to mohl také zkusit, ochotně jsem vyrazil k autu pro kovárnu. Po návratu se pak jen chvíli ozývalo rytmické bušení...



Křinická pimprlata – vlevo Buky, vpravo Kýsa při prvovýstupu..

S kruhem u zadku šlo klíčové místo přelízt za dost plytký okraj spáry na sokola a jak se spára pomalu rozšiřovala, Kýsa se začínal soukat dovnitř. Trošku mě znepokojilo, proč zbývající pár metrů dolézá tak dlouho a za hlasitého funění. Brzy jsem pochopil. Prozíravě jsem si část oděvu, včetně kotníčkových lezeček, od Kýsy půjčil a začal vzlínat.

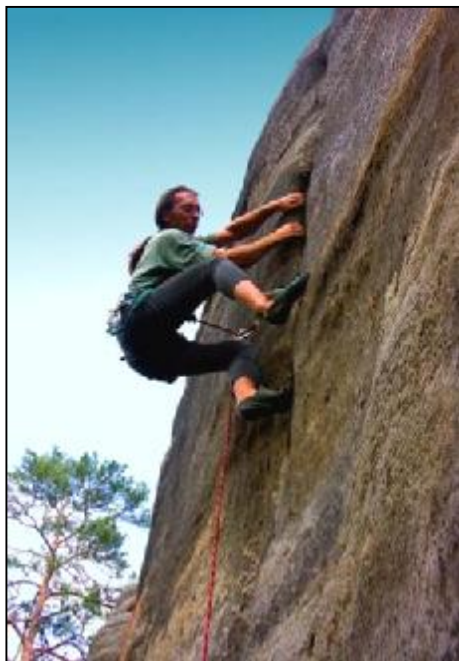
Ke kruhu to šlo jakž takž. Ale nad ním už méně. Navíc dorazil Buky, tak jsem to dostával shora i zdola. Nakonec jsem to nějak vymyslel a vsoukal se dovnitř. A to se teprve začal Kýsa chechtat. Vyradil mi to naprosto přesně. Píďalkovitými pohyby získávat centimetr po centimetru, dokud člověk

nedosáhl na chyt (v této cestě asi třetí, nepočítám-li spáru jako jeden velký chyt), za který se vyklonil a otočil. Pak už se jen prolezlo kousek komínem a bylo to.

Dole jsem předal lezečky a ostatní Bukymu a ten vcelku v pohodě vyběhl skoro celou spáru na sokola.

Cesta dostala název „Bludný tanec“ (VII), neboť je potřeba se ve spáře 3x otočit.

Buky si pak asi hodinu čistil onu nepřeledenou tříkruhovku a koncem lana se mu povedlo probrat k životu vosí hnízdo. Vyklidili jsme s Kýsou pole a šli zkoušet druhou spáru. Klikatá, široká na žabu či pěst, úzká na koleno, bez možnosti zajištění. Dalo se do ní nastoupit a to bylo všechno.



Vrátili jsme se k Bukymu. Kýsa zjistil, já z předskalí fotil.

Po několika pádech a odsednutí cesta pustila a vzhledem k obtížnosti (IXc AF) dostala název „Svět za sklem“.

(Na snímku vlevo Pavel Buky Henke v klíčovém sokolíku..)

Pak šel Buky také zkusit onu poslední volnou spáru, nějak nalezl venkem za cosi a za půl vteřiny se nám bez varování

válel u nohou. Při dalším pokusu alespoň vybral místo pro kruh a snad někdy příště. Prostě je stále volná J.

Ještě zbývalo dost času, tak jsme se přesunuli k Pozdnátku a Dschi-Dschi. Kýsa nemarnil vůbec čas. Zatímco jsme s Bukym vylezli Pozdnátka a já začal sčítat, zkoušel nalézt na pravou údolní hranu Dschi-Dschi za účelem vytvoření dalšího klenotu. Bojoval statečně a dlouho, zatím jsem stihnul sečíst i tuto věž. Nicméně musel nastoupit Buky, aby bylo zavrtáno výš, na optimálním místě.

Kýsa naběhl s kladivem a rourákem a já měl možnost si zkusit nejištěnou rajbasovou pětku na prvním, kterou jsem předtím lezl za Bukym (zatím jediná cesta na tuto věž). Tahle cesta není nikdy suchá, tehdy byla relativně málo mokrá, tak se to obešlo bez odřenin.

Když Kýsa dotloukl, vyměnil se opět s Bukym, aby to zkusil dolézt. Cesta ale ne a ne pustit. Šlo by to čistě odstavit, to se ale Bukymu nechtělo.

Seděl jsem u slaňáku a najednou mi přišlo nějak míň světla. Sjel jsem dolů pro hodinky a oznámil klukům, že Bukymu začíná za 75 minut noční.

Během balení nastaly šachy, jak s kolem a s autama domů. Nakonec Kýsa nafasoval kolo, já s Bukym skočili do auta a odvezl jsem ho do Vysoké Lípy, kde parkoval. Přesedl a mazal do práce. Já se vrátil pod Šaunštejn a po nějaké době dorazil za tmy v poklidu Kýsa na kole.

Prostě takový normální pracovní den (kež by!).

Vrcholky jsou nedostupné?

Alespoň pro některé z nás ano...

David Dáda Nehasil

HO Boletice

Letošní úroda vrcholů bude asi o něco chudší než ta loňská.

Vzpomenu si na začátek března, kdy mě a Zbyndu Pind'u Homolu nepustila cesta Bielich Kvetů na Kežmarák. Hodně ledu a opouštějící morál udělalo své.

V červnu nás – mě, Milana Šafu Šafařika, Vlášu Prcka Nehasila, Šárku a Jěnu Paulových, Ivana Náhlíka, Jana Huga Nádvorníka, Jirku Zotta Svobodu nepustila Piz Bernina. Hustá mlha, která se dala krájet přímo u nosu a sníh začínající ve 2500 m n.m. To vše jen hovořilo proti nám.

Ale nejsem sám, který věší pytle ve vysokých horách. I mnozí další – Jan Hugo Nádvorník, který skončil 200 m pod vrcholem Elbrusu. Opět nepříznivé počasí – silný vítr a husté sněžení.

Prcka s Pind'ou a Jirku Chaloupku s Tomášem Melenem pro změnu nepustil Piz Badille. Pod nástupovou stěnou je doslova spláchnul kubíkový liják.

Chára s Vaisharem neuspěli na Punta Fiames, zato se mohli v půlce července koulovat a stavět sněhuláky.

A mohl bych určitě pokračovat. Letošní počasí se prostě dokázalo na nás všech pěkně vyřádit. Konec konců i u nás na pisku byly ony rozmary k naštvání.

Co si tedy přát do zbytku roku? Jirka Chára nám to všem přeje každý měsíc v CAO News a já k tomu přeji ještě méně pytlů.

I když - vršky nám přeče neutěčou..

Prachovská 24 hodinovka

6. – 7. srpna 2004

Jiří Houba Chára

CAO Děčín

Když jsme si s Pavoukem zhruba před rokem řekli, že to také zkusíme, hned jsme plánovali, jak do Prachova párkrát zajedeme na zkušenou, jak si vytipujeme ty nejlepší cesty, jak se předtím pořádně vyspíme..

Ale v pátek 6.8. jsme ještě hodinu před odjezdem nevěděli, jestli vůbec odjedeme (jedno kleklé auto), v Prachově ani jeden z nás nebyl a oba jsme byli utahaní a nevyspalí z akcí, které se zrovna tenhle týden seběhly. Prostě klasika.

V 18.00 hodin nás vypustili na start. Jen ještě rozhodčí, když poznal mého spolulezce, poznamenal: „Jen žádný maglajz! Na to jsme tady hákliví..“ A mohli jsme, s notně rozveseleným Pavoukem, vyrazit. (Jen pro pořádek – mg jsme neplánovali ani nepoužívali..)

72 lezců (36 soutěžních dvojic) vyrazilo úprkem ke Skalnímu městu, my dva na opačnou stranu. Prvních pár kroků jakoby ležerně, další už hodně svižně a k první vybrané věži (Široká věž) jsme v tom šíleném vedru a s nákladem jídla, vody a matroše běželi jak o závod a také pětkovou spárou jsme víceméně proběhli. Po pár věžích (a první povinné) jsme se přeci jen zklidnili a nasadili rozumnější tempo. Stmívalo se.

Noc přišla docela rychle. Její největší klad byl v příjemném ochlazení – mohli jsme si vzít trika a spáry a komíny už tolik nekousaly. Když jsme rozsvítili čelovky, skalní město se změnilo v nádherné tiché panoptikum plné záhadných siluet a stínů. Také lezení dostalo úplně jiný rozměr. Skála jakoby byla všude kolem, měla nezvyklou barvu a chyty se měnily při každém pohybu hlavou.

O půlnoci jsme byli pod Zdeninými věžemi. Asi docela pěkné (v té tmě se zdály) a oddělené hladkým komínem: Lezeme ho oba dvakrát – nahoře jednou přepadneme na Východní a podruhé na Západní věž. Další dvě „pětky“ jsou doma. Kromě takhle pěkných cest ovšem vymetáme i vyložené hrůzy – trojky na zabítí, plné pavučin, prachu a jako troud suchého mechu. Zdá se nám, že v celém Prachově jsme jediní dva blázní, kteří lezou. Teprve asi v půl čtvrté ráno, pod další povinou věží Mouřenínem, potkáváme dvě cizí dvojice, ale to již do rozednění chybí jenom kousíček.

Pod Velbloudem (další povinná) jsme v pět. Sluníčko začíná barvit okolní kopečky, čeká nás zase horký den. U Skautských věží potkáváme další dvojku: „Tak kolik toho máte?“ ptají se a vypadají, jakoby právě přišli do skal. „Asi třicet kousků“ odhaduji a ptám se, jak jsou na tom oni. Právě svižně dolézali hranu za VIIc. „Šedesát“...

To byl možná zlomový okamžik (v tu chvíli jsme si to ovšem neuvědomovali). Celou noc jsme se nezastavili, párkrát bojovali „o holej“ na odpornejch trojkách a tady si dva maničci lezou šedesátou věž! Kde to nabrali?! Nemluvíme o tom, ale tyhle počty nám chutí do života nepřidaly.

Vlastní Skalní město nás stojí spoustu sil. Čekali jsme věže nahuštěné vedle sebe, že ani nebudeme stíhat odškrtnout vrcholy a místo toho obtížně hledáme nástupy i nějaké rychle přelezitelné cesty. Tak třeba Stará cesta IV na Janebovu věž. Nejdřív jí vůbec najít, prodírat se křovím pod nepříjemný komín, který vede pod nástup a ještě docela odvážná a dlouhá cesta po exponované hraně bez pořádného jištění. Nebo se nám to v poledním horku jenom zdálo?

Vrcholy přibývají pomalu. Je vedro a dlouhé přesuny z nás ždí mou všechny tekutiny. Padá rozhodnutí – dotáhneme padesátku a se... na to (prostě to bude stačit).

Je sobota 7.8.2004, 15 hodin. Sedíme na parkovišti ve stínu auta a počítáme – 53 vrcholů (vylezli jsme o něco více, ale jenom tyhle se dle pravidel počítají). Do konce soutěže nám zbývají ještě tři hodiny. Chvilku váháme, ale pak opravdu končíme. Na rozdíl od ostatních nás ještě čeká cesta do Ádru. Na Blatech odevzdáváme protokol a odjíždíme.



Na startu loňského ročníku Prachovské 24 hodinovky. Startovalo 29 dvojic. Naprosto suverénně vyhrála dvojka Bojsa – Špek v dosud nepřekonaném rekordu 131/773.

Prachovská 24 hodinovka 2004

Výsledková listina

Poř.	lezecká dvojice	cest	bodů	prům.
1.	Střihoun-Zajda	134	722	5,39
2.	Ivoš-Abdul	80	411	5,14
3.	Bukwa-Iggy	80	401	5,01
4.	Ježek-Kokeš	70	363	5,19
5.	Zdeno-Watt	67	322	4,81
6.	Mišák-Kubo	53	322	6,08
7.	Prochor-Mařas	59	297	5,03
8.	Edgar-Vojtyla	47	242	5,15
9.	Dlabik-Komár	45	236	5,24
10.	David-Robíno	37	204	5,51
11.	Quasy-Hlavsa	43	203	4,72
12.	Chlumský-Koudelka	43	203	4,72
13.	Černý-Chára	53	200	3,77
14.	Balage-Bouldrista	34	197	5,79
15.	Daniel-Petr	41	196	4,78
16.	Yetti-Kohn	35	195	5,57
17.	Komářice-Havrdka	35	187	5,34
18.	Black-Jukebox	35	186	5,31
19.	Gorbi-Adam	30	184	6,13
20.	Komár-Tatranka	36	177	4,92
21.	Fero-Lišák	32	161	5,03
22.	Mazi-Edy	27	159	5,89
23.	Dave-Petr	29	144	4,97
24.	Prcek-Standič	25	144	5,76
25.	Havrdá-Holman	25	132	5,28
26.	Zíma-Grolmus	24	130	5,42
27.	Červajs-Ňumen	23	130	5,65
28.	Kopčem-Mjut	25	126	5,04
29.	Jirka-Kretén	26	120	4,62
30.	Bača-Píca	20	113	5,65
31.	Vacan-Danáč	22	101	4,59
32.	Gibon-Tomáš	21	99	4,71
33.	Brdlíková-Novotný	20	94	4,70
34.	Dvořka-Bříza	18	92	5,11
35.	Coufy-Ráfek	17	85	5,00
36.	Štefi-Hanče	21	84	4,00
37.	Žerda-Lábus	4	15	3,75

Na závěr.

Byla to makačka, ale plná skrytého půvabu. Skončili jsme i s tří hodinovou rezervou na 13. místě z 37 dvojek. Udělali jsme dost taktických chyb a ani jeden z nás Prachov téměř neznal.

Napoprvé to tedy snad nebylo tak špatné.

Výkon vítězné dvojice Střihoun – Zajda (mimochodem – to jsme museli to ráno narazit právě na ně?! – oni byli ti, co měli v pět hodin 60 cest..) je famózní, ale na rekord to nakonec nestačilo. Ten stále drží z roku 2003 Bojsa se Špekem výkonem 131 vrcholů a 773 bodů.

Takže příště??!

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Labské údolí – pravý břeh

Dolní jeskynní věž - Náhorní cesta VIIIb

3.8.2004

Jan Paul x Vladislav Nehasil

Ze středu náhorní strany stěnou mírně šikmo vpravo ke kruhu. Postavením přes převis, stěnou ke spáře a tou na vrchol.

Masiv Kobra - Dárek pro odvážné VIIb Nejištěno!

3.8.2004

Vladislav Nehasil, J.Paul

Výraznou pravou údolní (JZ) hranou na vrchol.

Masiv Mrtvá stěna - Funus service V

6.8.2004

Vladislav Nehasil, J.Chaloupka

Vpravo od cesty „Minuta ticha“ koutem k vodorovné spáře a vlevo širokou spárou na vrchol.

Masiv Kazatel - Otčenáš VII

5.8.2004

Jan Paul x Vladislav Nehasil

Vlevo od cesty „Slova Boží“ šikmo vpravo ubíhající spárou, výše stěnou na širokou polici (stanoviště). Koutem na vrchol.

Severní terasa - Obří plotna VIIIb

5.8.2004

Vlastimil Peroutka, J.Syrovátka

Vlevo od cesty „Severní komín“ zprava přes převis a středem plotny přes 3 kruhy, výše šikmo vlevo k 6. kruhu cesty „Obří kout“. Jako tato cesta na vrchol.

Labské údolí – levý břeh

Kominická stěna – Bílé saze VIIIa

08/2004

Smolo & Pájka

Středem stěny přes 4 BH ke slaňáku.

Kominická stěna – Kominické štěstí AF IXb, RP Xa

08/2004

Smolo & Pájka, podpůrný tým Péťa

V levé části S stěny podél trhlín přes 5 BH ke slaňáku (bude).

Barokní stěna – Bílá vdova RP VIIIc

8.8.2004

Tomajda x Šafi z Prahy

Z piliře tak jako Kámen mudrců, ale stěnou Barokní přímo přes K a 4BH na vrchol.

Otesánek – Češi Čechům RP VIIIc

7.8.2004

Ondra Beneš a Tomáš Sobotka

JV převislou stěnou přímo přes 4 BH na vrchol.

Kazatelna – Andělský prach RP IXa

7.8.2004

Tomáš Sobotka a Ondra Beneš

Od 1. BH cesty Očistec vlevo při hraně přes 3BH na vrchol.

Soutěsky

Horní Bílý ostroh - Komín II

17.8.2004

Jiří Chára

Komínem mezi masivem a věží na vrchol.

Rájec

Taubák - Velký návrat VI

16.06.2004

Karel Bělina, Slavomil Krob

Vpravo v severní stěně žebrem na římsu ke kruhu. Stěnou při hraně na vrchol.

Taubák - Průlom VII

16.06.2004

Karel Bělina, Slavomil Krob

Středem severní stěny ke kruhu. Stěnou šikmo doprava n. v.

Taubák - Hodinářská IV

16.06.2004

Karel Bělina, Slavomil Krob

Vlevo od komína oblou hranou (hodiny) na vrchol.

Taubák - Úzká cesta III

17.06.2004

Karel Bělina, Slavomil Krob

Vpravo v západní stěně spárou v úzkém piliři na vrchol.

Taubák - JV komín III

16.06.2004

Karel Bělina, Slavomil Krob

Zužujícím se komínem mezi věží a přepadlým blokem na vrchol.

Taubák - Jižní hrana VII

27.06.2004

Karel Bělina (jištěn Frónou)

Hranou přes 2 kruhy na vrchol.

Taubák - Zajícova V

27.06.2004

Karel Bělina (jištěn Frónou)

Krátce pravou JV spárou a doprava do šikmé spáry, dále vhloubením na vrchol.

Taubák - Severní spára IV

17.06.2004

Karel Bělina, Slavomil Krob

Spárou do rozvětvení a doprava spárou na vrchol.

Taubák - Pytlácká V

17.06.2004

Karel Bělina, Slavomil Krob

V levé části náhorní stěny při hraně přes kruh na vrchol.

Taubák - Závětrná III

17.06.2004

Karel Bělina, Slavomil Krob

Od západu zužujícím se komínem mezi věží a přepadlým blokem na vrchol.

Taubák - Krátká hrana III

16.06.2004

Karel Bělina, Slavomil Krob

Pravou náhorní hranou přepadlého bloku na vrchol.

Věž Sudetoněm. židobolševiků - Staropramen IV

5.5.2004

Karel Bělina, Roman Veselý

Vlevo ve stěně spárou, výše hranou (hodiny) na vrchol.

Věž Sudetoněmeckých židobolševiků - Údolní cesta V

5.5.2004

Karel Bělina, Roman Veselý

Vlevo v JV stěně při hraně přes kruh pod převis, pod ním doleva na polici. Při hraně na vrchol.

Věž Sudetoněm. židobolševiků - Jihozápadní spára IV

5.5.2004

Karel Bělina, Roman Veselý
Středem stěny spárou na vrchol.

Věž Sudetoněm. židobolševiků - Ruce křížem VI

5.5.2004

Karel Bělina, Roman Veselý
Ze středu JZ stěny doprava do úzké spáry, tam na vrchol.

Věž Sudetoněm. židobolševiků - Východní kout IV

5.5.2004

Karel Bělina, Roman Veselý
Od východu koutem a převislou spárou na vrchol.

Věž Sudetoněm. židobolš. - Pravá údolní cesta IV

16.05.2004

Karel Bělina, Roman Veselý
Vpravo v JV stěně přes kruh pod převis a vpravo na vrchol.

Jetřichovice

Hezoun - Varianta od cesty V

29.07.2004

Jiří Chaloupka, J.Andrlík
Vlevo od Žižalové cesty (turistické značky) převisem a výraznou dírou, dále vpravo stěnou na vrchol (jako Traverzová varianta).

Všemily

Sváteční věž - Štěstí, zdraví, dlouhá léta (RP) VIII

2.8.2004

Pavel Henke, Pavel Bechyně
Zleva do středu údolní S stěny a tou přes 2 kruhy do cesty „Formánkův šok“ a tou n.v.

Kyjov

Volský kužel - Letní dusno VII

8.8.2004

Vl. Nehasil, D.Nehasil, J.Chaloupka, J.Paul, Z.Nehasilová
Oblou JZ hranou K DBH „Staré cesty“. Vlevo hranou na vrchol.

Volská věž - Léto s kovboji VIIIa

8.8.2004

Vladislav Nehasil, D.Nehasil, J.Paul, J.Chaloupka
JV hranou (kruh) na vrchol.

TOKÁŇ

Křínická věž - Pozdrav Pánbůh VII

29.7.2004

Pavel Bechyně, Pavel Henke
V levé části S stěny spárou n.v.

Křínická věž - Boží kraj VII

29.7.2004

Pavel Bechyně, Pavel Henke
V pravé části S stěny, stěnou (kruh) a spárou n.v.

Křínická věž - Podivuhodný mandarin VIIIb

30.7.2004

Pavel Henke, Pavel Bechyně
Od středu J stěny traverz vlevo ke kruhu. Sokolem a stěnou vzhůru (3x hodiny) a šikmo vlevo n.v.

Křínická věž - Monthly pičusův létající pes IX

30.7.2004

Pavel Henke x Pavel Bechyně
Údolní Z stěnou přes kruh do sokola a vlevo ke 2. kruhu. Převislou stěnou (hodiny) ke 3. kruhu. Vlevo na hranu, vzhůru a přes 4. kruh přímo n.v.

Sýrový plátek - Olomoucký tvarůžek VIII

1.8.2004

Pavel Henke x Pavel Bechyně
Nástup v levé části náhorní S stěny. Traverz vpravo ke hraně a tou přes kruh n.v.

Křínická pimprlata-Bludička - Bludný tanec VII

3.8.2004

Pavel Bechyně, Petr Kočka, Pavel Henke
V levé části údolní S stěny spárou přes kruh n.v.

Křínická pimpr.-Alenčino zrcadlo - Svět za zrcadlem IXc

3.8.2004

Pavel Henke
Krátkou spárou uprostřed S stěny na balvan a přes 3 kruhy n.v.

SKÁLY U ČESKÉ LÍPY

Dvorské kameny u Holan

Chlívek - Chlív a hry VIIIc

13.6.2004

Pavel Henke, Martin Strnad
Šikmou spárou ve V stěně ke kruhu a přímo stěnou n.v.

ADRŠPACH

Marioneta (nová věž) - Loutkové divadlo IV

10.8.2004

Martin Strnad x Pavel Bechyně, Pavel Henke
Od S komínem mezi věží a masivem ke kruhu. Postavením z rozporu na vrchol.



Adršpach, Marioneta, prvovýstup Loutkové divadlo, 10. srpna 2004

STŘÍPKY..

Nový správce Kyjova Informace VK Děčín

Od poloviny července 2004 se oblast Kyjov dočkala nového správce skal. Je jím **Jiří Kilroy Chaloupka** z HTW Děčín (na snímku).

Veškeré poškozené vrcholové zařízení i stěnové kruhy hlaste na email: ichaloupka@velveta.cz nebo na mobil **724332466**.

Jinak již teď jsou vidět výsledky práce nového správce na webu www.vrcholky.cz v podobě nových půdorysů věží a v oblasti jsou již nové knihy (např. Kráva, Sojčí věž, aj.), opravené kruhy (Hraniční jehla) a slaňáky.



VK Děčín

A my přidáváme ještě Jirkovo upřímné vyznání:

„Když jsem se v patnácti rozhodoval co dál, spárkařina byla pro mne jasná volba...“

Obsazený Rájec

Rány kladiv, cinkot karabin, jiskry od rouráků a oblaka prachu se vznášejí nad jindy tichým Rájcem. Některé stěny vypadají jak Sazka Aréna týden před kolaudací.

Všechno to vyprovokoval **Karel Bělina**, když se už začátkem roku přemístil do Rájce. V létě si zde dokonce zřídil „přechodné bydliště“ v bivaku pod věží Taubák a po panenských stěnách věží i masivů protáhl mnoho „dobrovolníků“ – **Romana Veselého, Slávu Kroba, manželku Frónu, Jirku Rosola** nebo **Jitku Červenou**.. Výsledkem bylo 140 prvovýstupů. A to už je taková porce, že zavěťřili i další „dělači“ cest (viz foto).



Rájec, srpen 2004, zleva Bělina, Kýsa, Holajs...

Máte-li tedy zájem o pěkné prvovýstupy, spěchejte! Tímhle tempem bude brzy hotovo...

Lucka Hrozová dala Návrat krále RP Xa!

V neděli 22.8.2004 přelezla **Lucka Hrozová** na Trůn v Labském údolí cestu Návrat krále RP Xa. Přitom jí jen o fous unikl OS přeлез. Nalezla si totiž do cesty už v sobotu večer, ale u druhého BH jí zastihla tma a nemohla pokračovat...

Dnes už legendární cestu vytvořil 28.8.1993 Richard Litochleb.

No, Lucko, GRATULUJEME!!

Jak lezou klasici: Pštrosák (*1929)

Vláďa Pštrosák Strnad jezdí v posledních letech hlavně do Kočičiny u Mšena, kde trénuje na prvovýstupy v restauraci u Grobiána a stěžuje si na všechny myslitelné choroby, mimochodem bohužel úměrně věku. Letos to odskákala hlavně bolest v ramenu, kvůli které Vláďa zpravidla ani neopustil rovnou zem pod skálou, i když mu bylo nabídnuto lano shora.

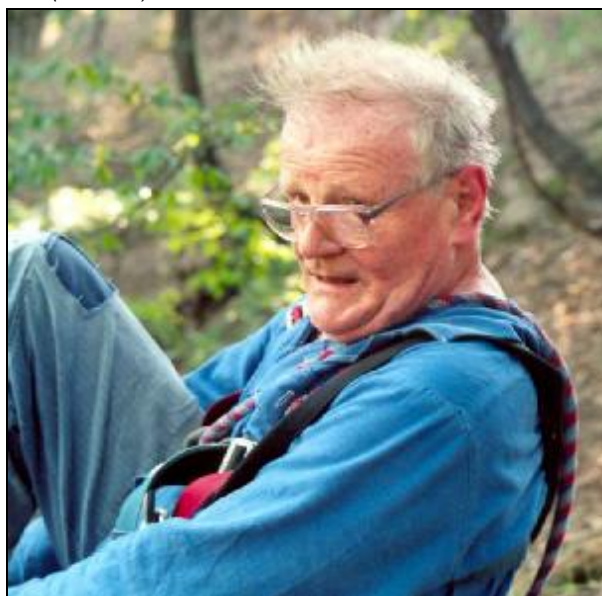
Zlomilo se to až o prvním srpnovém víkendu, kdy jsem ho (na jeho naléhání) zavlekl pod novou věž v oblasti Vidimi, námi nazvanou Harfa.

Příjemný komín (levý obr.) jeho kloubům neublížil, a tak byl jeho první letošní prvovýstup - byť na druhém konci lana - dílem chvílkou.

Moje odpolední trápení výstupem v údolce Harfy pokračovalo trápením Pštrosákovým. Jeho postoj k možnosti přežezu byl zpočátku velmi skeptický (nejednalo se vlastně o postoj, ale o vis) (pravý obr.).

Později (hlavně proto, že jsem ho odmítl spustit) se ovšem dal do lezení, o čemž svědčí obr. 3 - zde právě nahlas přemýšlí u 2. kruhu, co s načatým odpolednem.

Z výrazu Pštrosákovy tváře po dolezu se toho nedá mnoho vyčíst, hlavně pokud by jsme v jeho tváři hledali radost ze sportovního výkonu (obr. dole).



Po cestě domů si ale pochvaloval, že ramena už ho nebolí. Zřejmě to chtělo jenom trošku rozhýbat...

S pozdravem, **Radek Mikuláš**

Odvézt KRABICI asi nepůjde!

Byli jsme s Inženýrem (*Jan Petřík. Pozn. redakce*) na „Krabici na sušenky“ a taky jsme chtěli vidět „Papírový měsíc“. Je to bezva kámen, ale pro nás trochu z ruky a je tam moc vlhko. Místo toho borháku nahoře bych tam dal větší, tak 4,5MT tunovej slaňák a pak bych ten šutrák odvezl vzducholodí na lepší místo, třeba na „Staliňák“ v Praze. Tam by ho mladoši očistili a získal by na slávě.



Petríní na vrcholu Krabice u dobíracího BH. Právě přemítá o tom, jak by se tenhle kámen vyjímal v Praze uprostřed Staliňáku..

Jasně, že jsme také zkusili vzorek u Kosti a tam jsem dostal tenhle nápad. Ale to je kravina, protože takovej slaňák nikde neseženeš. A ta vzducholod, ta to taky nezvedne! Prostě 4500 tun vcelku nejde odvézt! A prachy, prachy jenom prachy nečekají...

P.S.: Titulní strana ČAO News 8/04 je famózní! Beze sporu stránka roku! Papírový měsíc mě tak nevzrušil!

Jiří Petríní Petřík

Horolezci triatlonisty

V sobotu 24.7.2004 se uskutečnil veřejný triatlon Homo-Ni v Děčíně. Celkem se závodů zúčastnilo více než 50 závodníků. Ti nejprve absolvovali 0,5 km plavání, na kole ujeli 15 km a uběhli 4 km.

Z našich řad (CAO Děčín) závod absolvoval **Milan Šafařík**, který si v kategorii mužů doběhl časem 1:05:51 pro 16. místo. **Karel Hofman** z HK Varnsdorf přiběhl do cíle hned za naším Milanem s časem 1:07:05 (17. místo). Oba lezci si velmi dobře vedli na kole a v běhu, slabší disciplínou a velkou ztrátou v celkovém umístění bylo pro oba plavání.

Blahopřejeme a děkujeme za vzornou reprezentaci.

-iš-

Smrdutá Hadovka smrdutá

Kýsa (P.B.) nám poslal text a obrázek jak pro Přemka Podlahu: „Někdy se stane, že na nástupu cesty roste hadovka smrdutá, která nás otravuje svým nepříjemným zápachem. A tak místo abychom ji odkopli nebo jinak odstranili ji jednoduše (viz foto)...“

To **Houba** (J.Ch.) radí jiný postup: Ještě „nevyhlou“ hadovku – takové to rosolovité vajíčko – opatrně vyjmout, doma nakrájet na tenké plátky a dozlatova osmahnout na oleji. Hotové řízečky posypat sladkou paprikou, pepřem a solí a podávat s čerstvým chlebem.



Foto © 2004 Pavel Kýsa Bechyně

Výlom na Zrcadle - jedné z nejkompaktnějších stěn v Labáku

V úterý 10. srpna 2004 kolem 18. hodiny se rozlehla celým údolím krátká zlověstná rána. Zcela zřetelně byla slyšet i na vzdáleném vrcholu Věže Jílového potoka, kde byl na úterním tréninku Jirka Chára. U Kosti se večer dozvěděl původ – na Zrcadle došlo k nečekanému výlomu. Přitom ještě v neděli (!!)

byli v tamních cestách vidět lezci..
Vláďa Preck Nehasil navštívil Zrcadlo několik dní poté. Poslal nám pár fotografií a tento text:

„Ahoj Jirko, posílám foto masivu Zrcadla. Mezi 1. a 2. kruhem na cestě *Ďábelská vomáčka* se v úterý 10.8.2004 odpoledne utrhla sokolík, zřejmě kvůli tepelné dilataci. Celý den na něj svítlo slunce a k utržení došlo, když se slunce schovalo za Trůn. Cesta bude určitě trochu těžší a možná bude zapotřebí dodat kruh. Sokolíková deska se přepúlila na dvě části a zůstala varovně ležet pod stěnou...“



Foto © 2004 Vladislav Preck Nehasil

9a na Slovensku??

Na stránkách JAMESu se 4.8.2004 objevila tato zpráva:

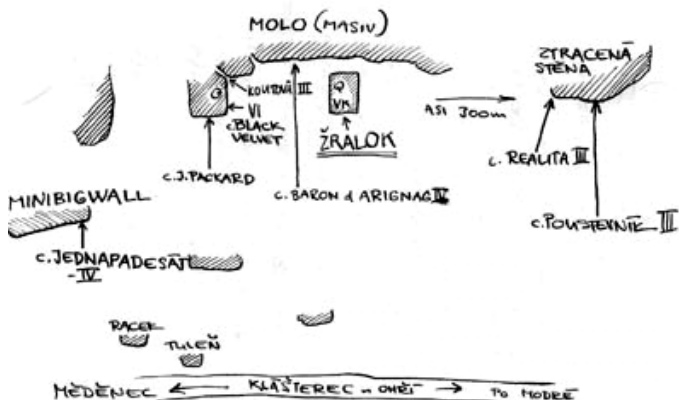
„Tak od vcera mame vo Visnovom Dardu *Brutalissimu* s nazvom „PROCES“ s pravdepodobnou obtiaznostou „9a“!!! Sice jej pokoritel a spoluautor „Likožrut Durko Vyskereny“ po preleze a vyziapani sa v zaverecnom madle sucho skonstatoval: „Vsak to je uplne lahke!“ a „preco som tu vlastne saskoval 6 rokov?“.
Ale my okolo tmoliaci sa panacikovia sme si vsimly ze za tych 6 rokov sa mu zdvojnásobil obvod bicepsu a skvele vyrsovala lytka, takže tie euforicke vyroky berte s rezervou. Verim, ze 3. august a jeho istic (JA) vojdu do superhistorie slovenskeho skalolezenia a zaradi sa medzi JAMESacko-Zahoracko-Kysucke sviatky... Dvorsto“

Hned jsme se několikrát snažili s autory příspěvku navázat kontakt, bohužel nikdo nám neodpověděl ani na jediný e-mail (kromě několika posměšků). Uvidíme, co vysonduje přímo na místě místní znalec Rost'a Tomanec.



Novinky na Skalách u Měděnce

V červenci a v srpnu zde přibýlo několik cest i nových masivů. Situaci zachycuje mapka:



Masiv Molo (za Žralokem)

Jerry Packard III, 30.7.2004, Petr Vránek (jištěn)

Za rohem vlevo od cesty Black Velvet, středem stěnky na vrchol.

Masiv MiniBigWall (výrazná, předposlední stěnka asi 100 metrů od Žraloka směr Měděnec)

Jednapadesátka IV, 5.8.2004, Petr Vránek – Kubinec

Úplně vpravo stěnkou na vrchol (od namalované šipky vzhůru).

Ztracená stěnka (asi 300 m po vrstevnici od Žraloka ke Klášterci nad Ohří, malá stěnka)

Realita III, 5.8.2004, Petr Vránek – Kubinec

Stěnkou a pak hranou na vrchol.

Poustevník III, 5.8.2004, Petr Vránek – Kubinec

Vpravo od cesty Realita (namalovaná šipka) stěnkou na vrchol.

Masiv Velryba (Skalisko Velryba vypadá jako když se velryba noří do moře. Nachází se asi tak 700 metrů od Ztracené stěnky po vrstevnici směr Klášterec n. O. Masívek svým složením silně připomíná skály Zlatníku. Vrstvením i křehkostí. Skála stojí momentálně na pasece.)

Achab IV, 7.8.2004, Petr Vránek (jištěn)

Slon v porcelánu III, 7.8.2004, Petr Vránek (jištěn)

Obě cesty jsou značeny šipkou vlevo a vpravo od středu údolní stěnky. Hodí se stopery a 2 – 3 friend.

Petr Vránek, BEVA club Praha

Jan Bílek & Günther Lehmann

Honza Bílek (na snímku) se stále zotavuje po prodělané operaci. Opět vytáhl své oblíbené kolo a pomalu honí ztracenou kondici. Říká, že to ještě pořád není ono, ale když se u Dolního Žlebu potkal se svým spolezcem **Güntherem Lehmannem** a zavzpomínali na lezecké úspěchy, už mu zase radostně svítilo v očích...

Z jejich společných cest připomeňme třeba Stínovou cestu na Kazatelnu, Údolní cestu na Kleopatru nebo hvězdičkovou Soutěškovou cestu na Lemona (VIIb)..

Nezbývá než popřát hodně zdraví a nových sil!!



Oznamuje se láskám vašim..



že dne 14. srpna 2004 si řekli na Hrubé Skále své ANO

Pavlína & Petr Vitákoví..

GRATULUJEME!

Horolezci - pozor na zloděje!!!

V posledních dnech se na severu Čech stále častěji stává, že po návratu z lezení najdete své auto vykradené. Přímo děsivá je situace v Tisé na parkovišti pod Turistickou chatou a nejhorší pod Anglickým parčíkem.

Tady např. kamarádům Libora Hrozy vykradli auto do posledního detailu, přestože ho chodili každou půlhodinu kontrolovat, Pavlu Procházkoví rozmátlili okno a sebrali na co narazili a Tomáši Hrabáňovi se pokusili ukrást rovnou celé auto.

Přivolaná policie jen bezradně opakuje: „V poslední době se rozmáhá vykrádání aut parkujících na lesních cestách ve všech skalách na Děčínsku. Jediná obrana je vzít si sebou všechno pod skálu, popřípadě i otevřít schránku v palubní desce auta, aby zloději viděli, že zde skutečně nic není.“

Pozdrav z Hong Kongu

*Zas mám vekou kliku:
Jsem na nejvyšším piku!!
Na hranaté věže
zírám vstoje, vleže.*

*Jsou převysoké
a jsou i krásné
až berou dech
a oko žasne!*



Z HONG KONG ISLAND

srdečně zdraví - **Jindřiška Řeháková, CAO Děčín**

Nové horolezecké centrum v Praze

Tak říkajíc přímo od zdroje máme informace o **novém horolezeckém centru v Praze Holešovicích**, pouhých 5 min chůze od stanice metra. Centrum by mělo být otevřeno ještě v letošním roce!!

A na co všechno se může případný návštěvník těšit? Předně na 800 m² kvalitní lezecké stěny s výškou 10 m, 200 m² boulderovky, stěny na drytooling, dětský koutek, kam bude možno „odložit“ dětský potěr, bude zde lezecký obchod i bazar, nebude chybět bar a restaurace a pro zájemce přímo v místě horoškola. Něco podobného u nás nikde nenajdete..

Bližší informace budou známy až po 7.9. (jednání s investory), takže se je dozvíte v příštím čísle CNs i na LEZCI.cz..

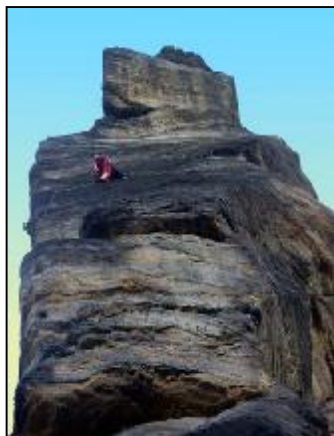
S Martinem Červenkou na Corridě..

Zase jsme zajeli na levej a **Martin Červajs Červenka** nám vytáhl CORRIDU. Legenda!

Když Zabilka vylezl na pravým IQ-150, tak do vrcholovky napsal klasifikaci VIIc s hvězdičkou. To znamenalo, že je to něco víc. A dnes už VIIIa.

Kdyby Zabilka udělal CORRIDU, tak by tam tu hvězdičku taky dal!

Druhý kruh a 9 mm silné prasklé hodiny (na snímku označené šipkou), ze kterých Jarda Piskoř Houser zavrtával.



Když jsem seděl u toho kruhu, tak jsem se zase dostal do roku 1977...

Jiří Petřík; FOTO © 2004: Václav (Žirafa) Petřík

Časované pumy v Labáku



V souvislosti s čerstvým výlomem v masivu Zrcadlo nám **Vláša Nehasil** ještě napsal:

„Letos v létě spadnul také jeden blok (velký jako osobní auto) na Žížově masívu v cestě Hi-chi-ki... Myslel jsem si, že ho Kýsa s Bukym shodili záměrně. Ale tvrdí, že spadnul sám. Zaklínal se pod nástupem. V současné době, dle mého názoru, je nejnebezpečnější Labský pilíř (frekventovaná stěna). Na vrcholu je na spadnutí celá část pilíře (kdysi tam byla umístěna vrcholová kniha - dnes zůstala jen tyčka).“

Zdeněk Vaishar vyfotil další „časovanou pumu“ pod vrcholem Dolnožlebské vyhlídky (na snímku). Také pod touhle (zatím) rovnovážnou skládkou z tunových balvů vede několik oblíbených cest..

Foto © 2004, Zdeněk Vaishar

Ivan Náhlík na Piku Korženěvskaia!!

„Ahoj Jirko, zrovna odpočívám u jezera Izyk-Kul v Kyrkizii, a tak tedy zde je příspěvek do CAO News. Mimochodem tričko s naším logem zde prakticky nesundávám, takže našemu klubu získávám na světové proslulosti...“

Jaké to letos bylo ve vysokých horách.

Začátkem června 2004 jsem společně s bratry Nehasilovými, Jéňou Paulem a spol. vyrazil na vrchol Biancograd v pohoří Bernina. Výstup byl pro množství sněhu neúspěšný, ale navíc jsem zjistil, že 2 měsíce před odletem na Pamír to je s mojí kondicí nepřilíš slavné, neboť celou dobu jsem se držel suverénně na chvostu osmičlenné skupiny s vyplazeným jazykem.



To se pro mne stalo pokynem k intenzivní přípravě, takže nějaké kilometry jsem naběhal, nějaké kilometry najezdil do lužických vrcholů. V závěru, abych si navodil iluzi kyslíkového deficitu, běhal jsem s dvacetikilovým rucksakem ve skeletech a s nasazenou plynovou maskou z České Kamenice na Studený vrch, kde jsem vyděsil jednu moravskou rodinku...

Samotný přílet do hor byl velmi rychlý. Za 45 hodin jsem teplo obývacího pokoje doma vyměnil za chlad základního tábora ve výšce 4300 m. Krom toho, že moje stolice změnila konsistenci na středoasijskou (což už jako ostřílený pamírský tygr považují za normu), byla to velká počáteční pecka a 2 dny jsem se potácel v polospánku po táboře.

Základní tábor je poměrně dobře vybaven - nebylo zde zdaleka tolik lidí jako pod Leninem. Směrem na sever vede cesta na Pik Korženěvskaia a na jižní straně tábora vévodí Pik Komunismu. Bylo zde několik klientů, kteří využívali místních tadžických guidů. Mimochodem kondice místních horolezců je obdivuhodná - jsou to tvrdí chlapi, kteří za sebou mají mnoho vážných výstupů. Byl tu i jeden 69ti letý chlap, jakýsi Koršunov, který si jen tak dal Korženěvskaia i Pik Komunismu.

Samotný výstup na Korženěvskaia byl těžký, ale ne nezvládnutelný. Byl rozdělen dvěma výškovými tábory ve výšce 5300 a 6300 m. Nebyl to úplný choďák - bylo zde pár dvojkových a trojkových skalních krátkých výšvihů vesměs dobře zafixovaných.

Vrcholový den byl nádherný, prakticky bezvětří, slunečno. Vrcholu Korženěvskaia ve výšce 7105 m jsem dosáhl dne 11. srpna 2004.

Pak následoval bezproblémový sestup a nekonečné oslavy vodkou s Rusy a ruským způsobem.

Na Pik Komunismu jsme si z časových důvodů, a také po zprávách o neštěstí horolezců na Chan-tengri, už netroufli.

Nyní již jen „atdychaju“ a čekám na letadlo, které letí za 2 dny a těším se na naše rodné Böhmische Schweiz...

Z Cholpon - Aty v Kyrkizii **Ivan Náhlík**, CAO Děčín

No a pak že nerostou...



Těsně před uzávěrkou CNs se **Ivan Náhlík** vrátil z Kyrkizie domů. V kapse nově jaguáří zub „Pik Korženěvskaia 7.105 m n.m.“

Za všechny oddílové kolegy, spoluzce a kamarády velká GRATULACE!!

-jch-

Světlo mého života na Kořenáč



Tak jsme byli v neděli opět v Ostrově a až když jsme večer odcházeli jsem uviděl tu novou Karlovu cestu na Kořenáč - Světlo mého života. Musím říct, že mi na první pohled učarovala. Je to opravdu parádní linie. A tak jsem se domluvil se Štěpánem a hned v pondělí odpoledne jsme na ní po práci vyrazili.

Je to fakt skvělé lezení, krásné ostré chyty, ale dost do kopce. Dal jsem to v kuse až k pátému kruhu a je to celkem mazec. Čím výše, tím hůř.

Něco podobného jsem lezl v Rathenu a bylo to za VIIIb (RP VIIIc). Řekl bych, že tohle bylo ještě o něco těžší. Ale do českého VIIc se to určitě vejde taky, že? Jenom nechápu, proč se u nás pořád ta německá stupnice nemůže prosadit, když je tak krásně odstupňovaná a každý si vytváří stupnici vlastní...

Hodně lezeckých úspěchů přeje Jirka Šťastný!

Výkaliště Adršpach

Kdo by neznal nádherné skalní útvary adršpašských skal a těžce dostupné vrcholy se skromným jištěním.

Místní úřad zde vybírá od horolezců a turistů poplatek 50,- Kč za vstup do skal, ale není schopen zajistit, aby na několika místech byly u turistické cesty ekologické WC. A tak se okolí mění na překrásné výkaliště:



Text a foto **Pavel Kýsa Bechyně**

Na velkých cedulích u vstupu do skal je ve čtyřech řečech tento text: **V celém areálu skalního města není WC.**

V rámci zachování jeho pravdivosti, navrhuje text upravit takto:

Celý areál skalního města je WC.

Jubilea v měsíci září

V září oslaví kulaté 44. narozeniny **Jan Červenáček Šlechta** z ČAK Praha a 35. **Tomáš Hrabán** z CAO Děčín.

Přejeme oběma hodně štěstí, pevné zdraví. Ať Vás lezení stále baví.



-iš-

Original Hazard Extreme Climbing v Sasku

Tiskový mluvčí klubu Original Hazard Extreme Climbing Opava **Martin Štěřba** nám krátce přiblížil působení formace **OHEC** v Sasku:

„Výlet do Saska byl zdařilý. Navštívili jsme mnoho různých oblastí a v každé něco vylezli.

„Nejhodnotnější a také nejkrásnější cesta byla Herrenpartie direct na Hoolennhund v Rathenu. Je to stometrová stěna a opravdová výzva pro všechny pískovcové lezce ((-: Jedná se o vytrvalostní lezení v kolmé stěně se dvěma převisy a po dobrých chytech. Je klasifikována VIIIc RP, což je asi 7+ U.I.A.A.



Další těžkou stěnou je severní stěna Blazstocku v Affensteinech. Pro ty, co nevědí - je to také oblast v Německu na pravém břehu Labe. Stěna je moc hezká a hlavně se tam výborně leze i za horka. V oblasti je plno údolí, osamělých věží, pěkný potok a taky večer úplný klid a dobře se usíná... ((-:

Zajímavý byl i Brand, českými lezci téměř nepoznané údolí nedaleko Pirny. Tam je hodně tvrdá klasifikace a lezli jsem tam jižní stěny za největšího pařáku, a tak je na co vzpomínat ((-: Něco jsme dali i v Bielatalu a v Česku na pravém břehu Labe. Fotky se moc nepovedly, na focení teď nemám dobrý foťák..“



Martin Štěřba, OHEC Opava

Inspirovalo novináře v UK CAO News?

Co zpráva, to kus oblečení dolů. Tak vypadají od poloviny srpna t.r. zprávy britské satelitní televize Lucky TV, jejichž moderátorky **Samantha Pageová** (vpravo) a **Lily Kwanová** zůstanou na jejich konci úplně nahé. Zpravodajství, které rozhodně žádný muž nepřepne, bylo už oficiálně představeno v Londýně.



Pořad Naked News UK běží na kanálu Sky Satellite Chanel 235 od 22.30. "Kdo jednou uvidí nahé zprávy, už se bez nich neobejde," ujišťuje marketingový ředitel Lucky TV..

The Independent

Nové cesty ve Skaláku

Horký a suchý srpen byl jako stvořený pro lezení ve Skaláku. Není divu, že se zde urodilo i nemálo prvovýstupů.

Už 4.8. v podvečer dolezla trojice Špek, Bojsa a Šoumen 6 let starý projekt v 30-ti metrové údolní stěně **Velveta** (oblast Kapelník). Cesta má čtyři kruhy, sportovní charakter a název Lavinový efekt. Klasifikace se po sečtení a vydělení návrhů ustálila mezi stupni VIIIc - IXa.

V dalších dnech Lukáš Bourák s Michalem Kunou vytvořili dva nové směry na **Maják** a jeden na **Aladara**, Míra Zvířecí se svou „Oldies“ skupinou operoval v Údolíčkách, návrat ohlásili bratři Meierové hned jedenácti cestami po celém Skaláku a nyní dalšími čtyřmi v Zámecké Rokli, nestor Peteris Binhák si „přihřál polívičku“ na **Opomenuté** a **Aladarovi** a v pondělí (9.8.) doplnil výčet Bojsa několika novými bouldery. Že by místní lezecká scéna procitla po znovuotevření Koupáku?

V pondělí 16.8. vyrobili bratři Meierové novou cestu na **Štít** v Zámecké rokli. Napřímili „Křížáckou výpravu“ od paty údolní stěny. Nový úsek má dva kruhy, jmenuje se „Huby nám sklapy“ a obtížnost se usadila na stupni VIII.

Nové cesty se dočkala i dominanta a symbol celého Hruboskalska – **Kapelník** (na snímku od Jiřího Kudrnáče). Ve čtvrtek 19.8. dolezli L.Bourák, M.Kuna a P.Binhák svůj několik let starý projekt v náhorní stěně Kapelníka. Cesta vede ve spádnicí 2. kruhu „Normálky“, má dva kruhy a vzhledem k navržené klasifikaci (RP IXb) je asi i celkem svižná. Nezbyvá tedy, než si počkat na první přelezy. Výstup okořenili nostalgickým názvem „Staré časy“...



A že mají zmínění pánové pěkně rozboucháno, dokazuje i jejich další počín. V příštím týdnu narovnali klasický to směr

na **Dračí věž** - „Dechovou stěnu“. Od jejího 2. kruhu to natáhli stěnou přes kruh přímo do výlezového žlábků. Název - „Zdechlina“ VIIc.

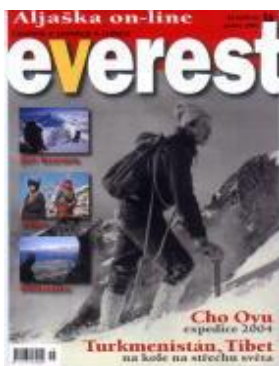
No a do třetice si hned ve stejné stěně políčili dvěma kruhy na vážnější linii vpravo od „Posledního zvonění“.

Takže úroda více než bohatá – lana do kletů a jedem...

Zdroj www.hruboskalsko.cz, foto © Jiří Kudrnáč

Horolezecký časopis everest

V srpnu se na pultech objevilo další číslo časopisu EVEREST. Personální složení jeho redakce doznalo už poněkolkáté změny, tentokrát snad naposledy. Nová šéfredaktorka **Ludmila Veselá** se rozhodla dát dohromady tým lidí zapálených pro práci na tomto časopisu stejně, jako je ona sama. Podzimní číslo je „nové“ jen zčásti, ale už příští by mělo nést otisk nové krve. Pokud se to povede, máme se na co těšit, ostatně i v tomto čísle je toho na čtení dost a dost...



Pozvání na brigádu v Tisé

HO LOKO Teplice pořádá ve dnech 24. - 26. září na horolezecké chatě v Tisé oddílovou brigádu. Všichni jsou vítáni.

Nová MANTANA

Občasník pro individua a individuality Horoklubu Chomutov MANTANA č. 3 právě vyšla. Dočtete se zde podrobnosti o oddílovém zájezdu do Dolomit, o účasti na Pražském mezinárodním maratónu, něco z historie a současnosti věže Prsty či o úspěších mladíků z Horoklubu na Kozelce.

A co že to zvolil Svinčo do úvodníku? Krásný citát oddílové dívčí naděje **Pivetky**:

„Já když něco začnu dělat, tak jsem v tom ze začátku strašně dobrá. Ale čím déle to dělám, tím jsem horší...“



Tajemný Algena tají novou oblast



Tamtamy v komunitě zvané horolezci pracují obzvláště rychle, a tak ani fakt, že **František Algena Mezera** „vyčmuchar“ opět nějakou novou lezeckou oblast, nemohl zůstat neodhalen. Algena však zatím jenom naznačuje:

„Koupil jsem teďkyn nové baterie do vrtačky, tak se těšte! Prej někde u Kraslic si líšejníky a mechy na skalách užívaj poslední sezónu... Ahoj Algena“

Zodpovědní horolezci

Správný a čestný horolezec nikdy nezapomene ani uprostřed skal na své chlebobárce a ihned, jakmile mu zbude chvilka času, chvátá na poštu s pohlednicí pro svého zaměstnavatele.

Mezi správné a čestné horolezce patří i **Jaroslav Jeremy Dunovský** s kamarády. Jejich zaměstnavatelé jistě náležitě ocenili líbeznou pohlednici, která jim v těchto dnech přišla ze zájezdu do francouzského Chateaufvert...



Z archivu J.J.D.

VÝROČÍ

ZÁŘÍ 2004

- 1.9. **Lenka Jindrová, HO Tisá**
- 3.9. **Martin Štěrba, OHEC Opava**
- 3.9. **Mirka Špatenková, CAO Děčín**
- 3.9. **Zbyněk Pind'a Homola, HTW Děčín**
- 4.9. **Milan Švarcík Černý, Ústí n/L**
- 7.9. **Pavel Pavouk Černý, CAO Děčín**
- 8.9. **David Lošťák, Děčín**
- 10.9. **Marek Urválek, CAO Děčín**
- 12.9. **Petr Zippich Štěpán, CAO Děčín**
- 18.9. **Tomáš Hrabáň, CAO Děčín**
- 18.9. **Alena Andělová, Labská Stráň**
- 18.9. **Jan Červeňáček Šlechta, ČAK Praha**
- 27.9. **Ilona Ilča Škállová, CAO Děčín**

**Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme:
Ať je každický Váš den štěstím a láskou naplněn.**

-iš-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

*Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...*

- 4.9. **Janovská Bedna Whisky, II. ročník.** Hudební festival, panák whisky zdarma, do skal nedaleko, no nechoď tam..
- 18.9. **HUDY Bouldering Cup 2004.** Po balvanech na Děčínském Sněžníku, prezentace do 9 hod parkoviště na křižovatce Tisá Maxičky. Večer kulturní program v kempu Pod Císařem..
- 19.9. **Cyklistická časovka na 100 km.** Podzimní část, stejná trasa, stejná pravidla: Děčín – Čížkovice a zpět, cíl na Kocandě..
- 21.9. **Cyklistická časovka do vrchu.** Start v 16 hod v Nebočadech od Kovárny, cíl na Bukové hoře. Vyhodnocení a zhodnocení opět na Kovárně..
- 8.-10.10. **Podzimní lezení Bořeň 2004.** XIV. ročník horolezeckého srazu na tábořišti pod Bořní. Info Chára
- 16.10. **Hřeben Krušných hor na kolech.** Pravidelná cyklistická vyjížďka podzimní krajinou Krušných hor. Vlakem Děčín – Litvínov a dále na kolech na Fláje a po hřebeni do Děčína..
- 23.10. **HOCYBOJ.** Další ročník oblíbeného HOCYBOJe je tady. Tentokrát opět v nezávodní podobě – tj. bez kontrol, společně z Příchovic až na Labskou Stráň. Info Uher
- 30.10. **Rozlučka s letním časem.** III. ročník, Dolní Žleb, lezení, večer rest. U Kosti..
- 30.10. **Horolezecký orientační běh.** Bude upřesněno, info Pospíšil..

V příštím čísle CAO News

- Horský vlk Jarda Uher v Dolomitech
- Ivan Náhlík na Piku Korženěvské
- Tomáš Svišť Pilka v Českosaském Švýcarsku
- Horáček s málem utopenou Rybiškou v Arcu
 - Nové cesty
 - Pravidelné rubriky
 - a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 6.10.2004!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Tak ještě telegraficky:

- **Jan Josef Palivec** natočil další film. Zatím je ve „střížně“, ale prý se pochlubí již na letošním CAO festu..
- **Pavel Černý** s **Jiřím Chárou** už zřejmě zapoměli na útrapy letošní Prachovské 24 hodinovky a už osnovali plány na tu příští..
- Do Paklenice odjíždí za lezení část klubu CAO Děčín, takzvaná „Frakce < 30“..
- Část klubu CAO Děčín, takzvaná „Frakce > 40“, se chystá zase na Breithorn..
- Pokračuje boj **Václava Hajdy** o zachránění horolezecké chaty v Ostrově (ČHS ji chce prodat)..
- Babí léto a blížící se podzim láká lezce do Jizerských hor..
- **Matěj Holub** pokračuje ve svém vědeckém výzkumu. Naposledy se zaměřil na vliv nadmořské výšky k počtu vykouřených cigaret. Až do výšky 5700 m zvládal 1 cigo na 200 výškových metrů. (Nepodařilo se nám zjistit, kdo ho sponzoruje a kdo pojistil..)
- **Jan Horáček Horák** přelezl se svým spolulezcem několik pěkných cest v Dolomitech (Žlutá hrana, JV stěna VI..).

PAMATUJ!

Tolik drbů z lezení, jako v CAO News, se nedozvíš ani U Kosti :o)

Hodně sluníčka, hodně lásky a stále suchou cestu...

Za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára



UPOZORNĚNÍ

PRO ČLENY CAO DĚČÍN

POZOR, POZOR!!

PŘÍŠTÍ SCHŮZKA PROBĚHNE VE STŘEDU 6. ŘÍJNA 2004 OD 18.00 HODIN, V RESTAURACI **BARABŮZNA** V DĚČÍNĚ STARÉM MĚSTĚ...

NA PROGRAMU BUDE:

VYHODNOCENÍ ČASOVEK, PODZIMNÍ LEZENÍ BOŘEŇ, HŘEBEN KRUŠNÝCH HOR NA KOLECH, HOCYBOJ, HOB, ROZLUČKA S LETNÍM ČASEM, CAO FEST, JIZERKY, FOTKY Z AKCÍ A JINÉ...

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!